

De melkstal staat precies in het midden van de huiskavel en met gps deelden Marcel Korsten en Bianca Raemakers de percelen in. Op een gloednieuwe locatie zetten ze hun melkveebedrijf in Nieuw-Zeeland voort. 'We kunnen alles zelf bepalen. Dat is voor ons een uitdaging.'

Waar nu koeien grazen, stond drie jaar geleden nog bos. Marcel Korsten (35) en Bianca Raemakers (37) verplaatsten in 2006 hun bedrijf in Tokoroa op het Nieuw-Zeelandse Noordereiland naar een gloednieuwe locatie. 'We zitten hier in een pas ontgonnen bosgebied', vertelt Marcel. 'Dat heeft als voordeel dat we alles zelf kunnen bepalen. Dat is voor ons een uitdaging. We zijn ook blij dat we maar op vijf minuten van het dorp wonen. Bij dit soort locaties zit je meestal verder van de bewoonde wereld. Bovendien is het oppervlak nu bijna twee keer zo groot als bij ons vorige bedrijf.' Marcel en Bianca hebben inmiddels al flink wat ervaring opgedaan in de Nieuw-Zeelandse melkveehouderij. In 1992 kwamen ze vanuit het Limburgse Nederweert naar Nieuw-Zeeland. Ze startten als medewerker en werkten zich op tot sharemilker, waarbij hun veestapel uitgroeide tot 950 koeien. In 2001 kochten ze hun eerste eigen bedrijf.

Marcel Korsten en Bianca Raemakers: 'Binnen vier jaar naar achthonderd koeien'

een opbrengst van vijftien ton droge stof per hectare halen.' Op een deel van de huiskavel verbouwen Marcel en Bianca mais. 'Op de percelen met het slechtste grasbestand zetten we mais. Als de mais eraf is kunnen we nieuw gras inzaaien. We hebben dit jaar 33 hectare, waarvan de helft is bevroren. In principe kan nachtvorst hier elke maand voorkomen. Of het zelf verbouwen van

minst € 2,10 per kg vet en eiwit nodig. € 2,40 is al winstgevend.'

Steeds meer roodbont

Vanuit de woning, die bovenop een heuvel ligt, hebben Marcel en Bianca zicht op de koeien. De meeste zijn voorzien van een zwartbont vel maar – en dat is voor Nieuw-Zeelandse begrippen bijzonder – er loopt ook een aantal roodbonten tussen de veestapel. Dat zullen er de komende jaren meer worden. 'Roodbonte koeien zijn sterke en duurzame koeien. Die passen hier goed', vindt Marcel. Hij gebruikt roodbontstieren als Kian, Fabian en Pericles, maar bestelde onlangs ook honderd rietjes van Olympic. Het enthousiasme voor roodbont komt niet uit de lucht vallen. 'We hebben een Martydochter uit de familie van Enhancer die 8000 kg melk produceerde, terwijl de andere koeien niet verder kwamen dan 4500 kg melk', vertelt Bianca. Het paar speelde de Martydochter met Kian. De

Marcel en Bianca geen hekel aan grote koeien. 'De koeien hoeven het bij ons niet helemaal alleen op gras te doen. In de wintermaanden, als de grasgroei krap is, bestaat het rantsoen maar voor 25 procent uit gras. Mais zit dagelijks in het rantsoen en afhankelijk van de prijs van de bijproducten voeren we bijvoorbeeld stro, palmittenschroot, soja, tapioca en gluten.' Gemiddeld produceerden de koeien het afgelopen seizoen vijfhonderd kilo vet en eiwit. 'Dat is te laag naar onze zin, maar het heeft alles te maken met de verhuizing. We begonnen 1 maart 2006 met bouwen en zijn 1 juni 2006 al gestart met melken. Straks willen we graag weer naar zeshonderd kilo vet en eiwit.'

Tijdlok op afrastering

Het duo heeft het werk zo efficiënt mogelijk georganiseerd. Zo hoeven ze de koeien niet zelf te halen. 'We hebben een tijdlok op de afrastering. De draad springt op een bepaald moment vanzelf open. De koeien zijn daar helemaal aan gewend en wandelen uit zichzelf naar de stal', zegt Marcel.

Om de koeien bij te voeren legden Marcel en Bianca achter de melkstal een 180 meter lang voerpad aan met een betonnen ondergrond. Het voerpad fungeert tevens als wachtruimte. Een opdrijfhek brengt de koeien richting de melkstal. Het insemineren gebeurt in de melkstal, maar pas na het melken. 'Sommige veehouders doen dat al tijdens het melken. Dat gaat ons te snel. Veel Nieuw-Zeelandse veehouders kijken nauwelijks welke stier ze gebruiken, maar wij zoeken wel degelijk de juiste stier bij de juiste koe.' Tijdens het afkalfseizoen laten Marcel en Bianca de koeien bij voorkeur alleen kalven. Bij tien procent van de afkalvingen assisteren ze. 'Het verbaast me dat de koeien het zo goed zelf kunnen. Dat had ik in Nederland moeten weten.'

Inge van Drie

Koeien in plaats van bomen

Pas ontgonnen bosgebied vormt nieuwe locatie voor Nieuw-Zeelandse emigrantengestel

Die jarenlange ervaring kwam goed van pas bij in het inrichten van de huidige huiskavel. Zo is de melkstal, een zestigstands buitenmelker, precies midden in de huiskavel geplaatst. 'Op ons vorige bedrijf moesten de koeien soms twee kilometer lopen, hier is dat maximaal negenhonderd meter.'

Kweek en bramenstruiken

In de hoek van de melkstal hangt een plattegrond van het bedrijf, dat 265 hectare telt. 'Met gps hebben we de percelen ingedeeld', legt Bianca uit. 'We hebben tachtig weilanden gemaakt van ongeveer drie hectare. Overal hebben we afrastering aangelegd, kavelpaden gemaakt en gezorgd dat er drinkwater voor de koeien is.'

De graskwaliteit is nog niet overal zo goed als Marcel en Bianca zouden willen. 'Dat willen we de komende jaren grondig gaan verbeteren. Op sommige plekken staat veel kweek en ook bramenstruiken komen we tegen. We hopen dat we straks

mais voor ons bedrijf geschikt is moeten we opnieuw overwegen.'

Nu melken Marcel en Bianca vijfhonderd koeien, maar ze zijn ambitieus. Het plan is om in Tokoroa binnen vier jaar achthonderd koeien te melken. 'Dan hebben we al het land nodig voor gras, dus halen we mais uit het bouwplan en kopen we dat liever aan.'

Bij de groeiplannen komt de ook in Nieuw-Zeeland fors gestegen melkprijs goed uit. 'We hebben flink geïnvesteerd. We hebben een melkprijs van op z'n

eerste dochters daarvan kalven binnenkort.

Inhoud is voor Marcel en Bianca een belangrijk selectiecriteria bij de stierkeus. 'Er moet gruwelijk veel voer in de pens passen. We willen graag dat de koeien zo veel mogelijk gras vreten.' Ook aan goede uiers hechten ze veel belang, evenals aan vruchtbaarheid, melksnelheid en gedrag. Benen daarentegen krijgen minder aandacht. 'Met beenwerk hebben we weinig problemen.' In tegenstelling tot veel van hun collega's in Nieuw-Zeeland hebben

Op het voerpad krijgen de koeien dagelijks mais, in de winter aangevuld met andere bijproducten

